2024/2250

10.10.2024

EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2024/2250

af 11. april 2024

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af budgettet for 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2022

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af budgettet for 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2022,

— der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 35/2018,

— der henviser til forretningsordenens artikel 99, artikel 100, tredje led, og bilag V,

— der henviser til udtalelse fra Udviklingsudvalget,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0110/2024),

A. der henviser til, at Unionens udviklingssamarbejde, som er omtalt i artikel 208-211 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fungerer i en global sammenhæng, der er defineret af FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling (2030-dagsordenen) og dens verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG);

B. der henviser til, at Unionen har samarbejdsrelationer med et stort antal udviklingslande, og at hovedformålet er at fremme den økonomiske, sociale og miljømæssige udvikling med det primære mål at mindske og på lang sigt udrydde fattigdom ved at yde udviklingsbistand og teknisk bistand til modtagerlandene;

C. der henviser til, at de europæiske udviklingsfonde (EUF'erne) siden 1959 og frem til 2020 har ydet udviklingssamarbejdsbistand til staterne i Afrika, Caribien og Stillehavet (ACS-landene) og de oversøiske lande og territorier (OLT'erne); der henviser til, at rammen for Unionens forbindelser med ACS-landene (tidligere kaldet AVS-landene) og OLT'erne var en partnerskabsaftale (»Cotonouaftalen«), som blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 for en periode på 20 år, og som senere blev midlertidigt forlænget; der henviser til, at Samoaaftalen blev undertegnet den 15. november 2023;

D. der henviser til, at 11. EUF har nået sin afsluttende fase, idet dens udløbsklausul trådte i kraft den 31. december 2020; der henviser til, at der imidlertid stadig vil blive underskrevet særlige kontrakter for så vidt angår eksisterende finansieringsaftaler indtil den 31. december 2023, og at gennemførelsen af de igangværende projekter, der finansieres af EUF, vil fortsætte, indtil de er endeligt afsluttet;

E. der henviser til, at bistanden til udviklingssamarbejde med ACS-landene for så vidt angår FFR'en for 2021-2027 er integreret i instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa (»NDICI – et globalt Europa«), og at bistanden til udviklingssamarbejde med OLT'erne, herunder Grønland, er blevet integreret i afgørelsen om de oversøiske lande og territoriers, herunder Grønlands, associering;

F. der henviser til, at 9., 10. og 11. EUF ikke blev indarbejdet i Unionens almindelige budget og fortsat gennemføres og afrapporteres særskilt frem til deres afslutning;

G. der henviser til, at EUF'erne næsten udelukkende forvaltes af Kommissionens Generaldirektorat for Internationale Partnerskaber (GD INTPA), mens en lille andel (5 %) af EUF-udgifterne i 2022 blev forvaltet af Generaldirektoratet for Civilbeskyttelse og Humanitære Bistandsforanstaltninger på Europæisk Plan (GD ECHO);

H. der henviser til, at udviklingssamarbejdet er under udvikling fra en mere traditionel donor-modtager-model hen imod et stærkere fokus på gensidige interesser, som ikke kun omfatter sociale sektorer, men også bæredygtige investeringer, handel og udvikling af økonomiske sektorer med høj merværdi, og på internationale partnerskaber med henblik på at tackle globale udfordringer; der henviser til, at hovedformålet med Unionens politik for udviklingssamarbejde ifølge TEUF er at nedbringe og på lang sigt udrydde fattigdom;

I. der henviser til, at Unionen via en Team Europe-tilgang samarbejder med medlemsstaterne på dette område, med de lokale støttemodtagere og med de andre donorer om at skabe en mærkbar virkning og omstillingsændring i partnerlandene;

Budgetgennemførelse

1. bemærker, at den finansielle gennemførelse af 10. og 11. EUF (individuelle forpligtelser: 853 mio. EUR og betalinger på 2 386 mio. EUR) i 2022 bar præg af Rådets afgørelse (EU) 2022/1223 ([1]) om at genanvende 600 mio. EUR i frigjorte midler fra 10. og 11. EUF;

2. noterer sig Rådets afgørelse om at tildele 600 mio. EUR, der var frigjort fra projekter under 10. og 11. EUF, til finansiering af foranstaltninger til imødegåelse af fødevaresikringskrisen og det økonomiske chok i landene i Afrika, Caribien og Stillehavet (ACS), som fulgte i kølvandet på Ruslands angrebskrig mod Ukraine; mener, at disse midler i betragtning af den usædvanligt alvorlige fødevaresikringssituation i ACS-landene skal suppleres med passende foranstaltninger med henblik på at øge lokalsamfundenes fødevareautonomi;

3. bemærker, at gennemførelsen af EUF i 2022 bidrog til forbedringer inden for vand og sanitet, adgang til elektricitet, adgang til retshjælp, fødevaresikring og ernæring, miljøbeskyttelse, strategier til modvirkning af klimaforandringer samt naturlige økosystemer, sundhed, uddannelse og iværksætteri/beskæftigelsesegnethed;

4. bemærker, at EUF udgjorde 33,2 % af GD INTPA's portefølje med hensyn til betalinger i 2022, som beløb sig til 2 452 mio. EUR (dvs. 98,08 % af årsmålet); bemærker, at Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) betalinger beløb sig til 461 mio. EUR; bemærker, at der, eftersom udløbsklausulen for den 11. EUF udløb den 31. december 2020, ikke var nogen nye forpligtelser i 2022, med undtagelse af forpligtelser vedrørende de midler, der stammer fra genanvendelsen af reserven under 10. og 11. EUF i henhold til afgørelse (EU) 2022/1223 om de særlige foranstaltninger i forbindelse med Unionens reaktion på fødevaresikringskrisen og det økonomiske chok i landene i Afrika, Caribien og Stillehavet (ACS); bemærker, at EIB's betalinger i relation til AVS-investeringsfaciliteten beløb sig til 400 mio. EUR;

5. understreger betydningen af Team Europe-tilgangen for effektiviteten og synligheden af Unionens bistand og glæder sig over Kommissionens initiativ til at uddybe koordineringen med medlemsstaterne og få mest muligt ud af deres eksisterende ekspertise i partnerlandene og sikre Europa en stærkere position i verden; bemærker de regionale Team Europe-initiativer på migrationsruten i det vestlige Middelhavsområde, hvor styringsgruppen omfatter repræsentanter fra både GD NEAR og GD INTPA, der sikrer sammenhæng i indsatsen og optimal anvendelse af finansielle midler;

6. påpeger, at 60 % af kontrakterne er blevet afsluttet under 11. EUF, og at Kommissionen bør fuldende afslutningen af 9. EUF i 2024; noterer sig de fremskridt, der er gjort med hensyn til afslutningen af 10. EUF, idet 95,2 % af kontrakterne er afsluttet;

7. bemærker GD INTPA's indsats for at nedbringe gammel forfinansiering med et mål på 40 % og gamle uindfriede forpligtelser med et mål på 35 %; bemærker, at GD INTPA overgik målet ved at reducere EUF's gamle forfinansiering med 54,31 % og med 52,51 % for både EUF's gamle uindfriede forpligtelser og for hele sit ansvarsområde; bemærker, at det med hensyn til uindfriede forpligtelser nåede målet på 35 % for EUF'erne med 36,83 %;

8. bemærker imidlertid, at GD INTPA's KPI om reduktion af gammel forfinansiering ifølge Revisionsrettens beretning ikke tager hensyn til det antal år, som hver forfinansieringstransaktion har været åben, og at Revisionsretten derfor mener, at opfyldelsen af denne KPI ikke afspejlede de vanskeligheder, der havde været med at afregne ældre forfinansieringstransaktioner, hvoraf nogle havde været åbne i op til 12 år; noterer sig Kommissionens svar for så vidt angår meget gamle åbne fakturaer og forfinansieringer, der har været uafviklede i op til 12 år, om, at størstedelen af disse gamle forfinansieringer er knyttet til retssager; opfordrer Kommissionen til fortsat at afrapportere til Parlamentet om disse retssager, som det allerede er sket efter Parlamentets henstilling nr. 2015/PAR/0463; bemærker endvidere, at Kommissionen for at reducere den gamle forfinansiering og håndtere de meget gamle åbne fakturaer allerede har indført årlige kontroller, så 93 % af EUF-betalingerne blev foretaget rettidigt i 2022, anvender et porteføljeforvaltningsdashboard (ajourført i oktober 2023), som giver personalet mulighed for at overvåge gammel forfinansiering og følge op på fakturaer, der skulle have været betalt for længst, og træffer yderligere foranstaltninger, herunder ad hoc-kampagner, seminarer og retningslinjer;

9. bemærker, at GD INTPA nåede sit mål om ikke at have mere end 13 % gamle udløbne kontrakter vedrørende EUF; bemærker, at det opnåede en score på 10,56 % for EUF og 8,39 % for Unionens almindelige budget;

10. påpeger, at EUF'ernes uindfriede forpligtelser nåede op på 12,6 % eller 8 250 mio. EUR i 2022;

([1]) Rådets afgørelse (EU) 2022/1223 af 12. juli 2022 om tildeling af midler, der er frigjort fra projekter under 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond, til finansiering af foranstaltninger til håndtering af fødevaresikkerhedskrisen og det økonomiske chok i landene i Afrika, Caribien og Stillehavet (ACS) i forlængelse af Ruslands angrebskrig mod Ukraine (EUT L 188 af 15.7.2022, s. 147).

Virkninger af aktiviteterne i årsregnskabet

11. bemærker, at der var et fald i forfinansiering på 239 mio. EUR, hvilket hovedsagelig skyldtes færre udbetalte forskud som følge af faldet i antallet af indgåede kontrakter (853 mio. EUR i 2022 sammenlignet med 2 118 mio. EUR i 2021), og at kontantbeholdningen og de likvide midler derfor steg med 34 mio. EUR som følge af faldet i forfinansiering og andre betalinger;

12. noterer sig en stigning på 123 mio. EUR i de påløbne udgifter som følge af stigningen i antallet af åbne kontrakter ved årets udgang, for hvilke der ikke var valideret krav om godtgørelse ved årets udgang, hvorfor det var nødvendigt at anslå udgifterne;

13. bemærker endvidere det samlede fald i administrationsudgifterne på 74 mio. EUR, hovedsagelig som følge af afviklingen af trustfondene, hvilket resulterede i et fald i de bidrag, der var nødvendige for at dække deres udgifter, og at udgifterne til nødhjælp steg, da frigjorte midler fra 10. og 11. EUF blev genanvendt til at bekæmpe de negative virkninger af krigen i Ukraine;

14. understreger, at Revisionsretten med hensyn til virkningen af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, konkluderer, at der ikke er nogen finansiel effekt at rapportere om i forhold til EUF's regnskab for 2022, og at EUF's regnskab pr. 31. december 2022 korrekt afspejler situationen med hensyn til udtrædelsesprocessen på denne dato;

Regnskabernes rigtighed

15. bemærker, at budgettet for 9. EUF (2000-2007) kun var på 13,8 mia. EUR, at det næsten fordobledes for 10. EUF (2008-2013) til 22,7 mia. EUR, og at budgettet for 11. EUF tilvejebringer et højt beløb på 30,5 mia. EUR, hvoraf 29,1 mia. EUR er afsat til ACS-landene og 0,4 mia. EUR er afsat til OLT'erne, mens der er 1 mia. EUR til administrationsomkostninger;

16. noterer sig Kommissionens meddelelse i oktober 2021 om afslutning af 8. EUF; påpeger, at Kommissionen i EUF's årsregnskab for regnskabsåret 2022 anførte, at alle aktiviteter under 8. EUF var afsluttet, at alle kontrakter og finansielle afgørelser var blevet afsluttet i EUF's regnskaber, og at de resterende åbne indtægtsordrer var blevet overført til 9. EUF; bemærker imidlertid, at regnskabet stadig indeholdt finansielle oplysninger om 8. EUF, og at nogle konti vedrørende 8. EUF stadig var åbne i 2022; bemærker, at den operationelle afslutning af 8. EUF fandt sted som planlagt i 2021, og at den fuldstændige regnskabsmæssige afslutning af 8. EUF endnu er undervejs grundet igangværende indtægtsordrer;

17. bemærker, at Revisionsretten i sin årsberetning om de finansierede aktiviteter under 9., 10. og 11. EUF i regnskabsåret 2022 konkluderer, at årsregnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2022, i alt væsentligt giver et retvisende billede af EUF'ernes finansielle stilling samt af resultaterne af deres transaktioner og pengestrømme og af bevægelserne i deres nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår, i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) 2018/1877 ([2]) (EUF-finansforordningen) og de regnskabsstandarder, der gælder for den offentlige sektor;

Lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne

18. noterer sig Revisionsrettens erklæring, ifølge hvilken de indtægter, der ligger til grund for regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2022, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige;

19. bemærker, at gennemførelsen af de europæiske udviklingsfonde (EUF'erne) vedrører lande, der står over de forværrende virkninger af klimaforandringerne, tab af biodiversitet og manglende fødevaresikring og er svækket af konsekvenserne af covid-19-pandemien, Ruslands uberettigede og uprovokerede angrebskrig i Ukraine samt stigende gæld, nye og glemte humanitære kriser og konflikter, hvilket skaber stigende ulighed og fattigdom; insisterer derfor på, at de resterende projekter under EUF'erne bør have fokus på at fremme gennemførelsen af verdensmålene for bæredygtig udvikling; gentager, at sikkerhed, gensidigt fordelagtige partnerskaber og internationalt samarbejde er grundlæggende forudsætninger for, at verden kan gøre fremskridt med hensyn til verdensmålene frem mod 2030 og derefter;

20. giver på ny udtryk for sin bekymring over de mange mulige årsager til, at Revisionsretten har afgivet flere på hinanden følgende afkræftende erklæringer om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed, som skyldes, at de udgifter, der blev godkendt i regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2022, er væsentligt fejlbehæftede; bemærker samtidig, at gennemførelsen af EUF finder sted i en kontekst, der er risikabel, kompleks og i hastig udvikling, med en bemærkelsesværdig mangfoldighed med hensyn til geografisk spredning, gennemførende enheder og partnerlande såvel som metoder til at levere bistanden;

([2]) Rådets forordning (EU) 2018/1877 af 26. november 2018 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond og om ophævelse af Rådets forordning (EU) 2015/323 (EUT L 307 af 3.12.2018, s. 1).

21. bemærker, at Revisionsretten for at revidere transaktionernes formelle rigtighed undersøgte en stikprøve på 140 transaktioner, som var repræsentativ for hele spektret af udgifter fra EUF'en; bemærker endvidere, at denne omfattede 27 transaktioner vedrørende Nødtrustfonden for Afrika, 98 transaktioner godkendt af 20 EU-delegationer ([3]) og 15 betalinger godkendt af Kommissionens hovedkvarter;

22. bemærker med bekymring, at 57 (40,7 %) af de 140 undersøgte transaktioner var behæftet med fejl sammenlignet med 54 (38,8 %) i 2021 for det samme antal transaktioner; understreger endvidere, at Revisionsretten kvantificerede 48 fejl (43 i 2021), på grundlag af hvilke den anslog fejlforekomsten for regnskabsåret 2022 til at være 7,1 % (4,6 % i 2021);

23. bemærker med bekymring, at den anslåede fejlforekomst i regnskabsåret 2022 var fordelt på følgende fejltyper: ikkeafholdte udgifter 51 % (14,9 % i 2021), ikkestøtteberettigede udgifter 24 % (38,6 % i 2021), alvorlig manglende overholdelse af reglerne for offentlige udbud 16 % (14,6 % i 2021), fravær af væsentlige bilag 7 % (23,3 % i 2021) og andre typer fejl 2 % (8,6 % i 2021); noterer sig Kommissionens svar om, at de fleste af de fejl, der kunne have været undgået, vedrører afregning af for store beløb (udgifter, der ikke er afholdt), hvilket skyldes utilstrækkelig finansiel rapportering fra gennemførelsespartnerne i forbindelse med indirekte forvaltning og ikke påvirker gennemførelsen af projekterne;

24. noterer sig Kommissionens svar om, at ca. 50 % af de opsummerede fejl i 2022 skyldes afregning af for store beløb, hvilket er en praksis, hvor udgifter, der ikke er afholdt, medtages i regnskaberne som afholdte udgifter og derfor er midlertidige, da de ikke længere vil eksistere efter den endelige afregning; bemærker endvidere de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet for at gøre det lettere at identificere afholdte udgifter, og opfordrer Kommissionen til at vende tilbage til dechargemyndigheden vedrørende virkningerne af disse foranstaltninger;

25. bemærker, at GD INTPA's forudgående kontroller i 2022 har forhindret udbetaling af et samlet beløb på 167,94 mio. EUR i ikkestøtteberettigede udgifter, hvilket svarer til 2,91 % af det samlede fakturerede beløb og ligger over det benchmark, som GD INTPA har fastsat for denne indikator (2 %), og over resultatet i 2021 (2,62 %); tilskynder Kommissionen til at forbedre sine kontrolsystemer yderligere;

26. er bekymret over, at den nationale EUF-anvisningsberettigede i Benin tildelte et konsulentfirma en kontrakt vedrørende øget inddragelse af civilsamfundet, hvilket er en alvorlig overtrædelse af reglerne om offentlige udbud; bemærker med bekymring, at evalueringsudvalget ifølge Kommissionen brugte sin »skønsbeføjelse« til at anvende en beregningsmetode, som ikke var tilstrækkeligt dokumenteret i proceduren; noterer sig de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet for at afhjælpe de svagheder, der er konstateret på denne delegation, og for at undgå lignende problemer på andre delegationer; bemærker, at fejlforekomsten på EU-delegationen i Benin tegnede sig for ca. 30 % af den samlede fejlforekomst, og at den samlede fejlforekomst ville have været ca. 4,7 % i stedet for 7,1 %, hvis forekomsten i Benin ikke indgik; minder om, at gennemsigtighed og ansvarlighed er helt afgørende for NGO'er, som opfordres til at handle i fuld overensstemmelse med Unionens finansielle regler og værdier, navnlig i forbindelse med forvaltningen af EU-midler, og understreger, at NGO'er bør have støtte til deres kontrol- og overvågningssystemer, navnlig dem, der arbejder i tredjelande; minder om, at NGO'er underkastes samme kontrol- og undersøgelsesniveau som enhver anden modtager af EU-midler;

27. bemærker med bekymring, at den anslåede fejlforekomst systematisk overstiger væsentlighedstærsklen (2 %); bemærker med bekymring, at stigningen i den anslåede fejlforekomst sammenlignet med regnskabsåret 2021 er på 2,5 % sammenlignet med stigningen på 0,8 % mellem regnskabsårene 2020 og 2021;

28. bemærker, at Kommissionen i 2022 udstedte 333 indtægtsordrer vedrørende 293 kontrakter til et samlet beløb på 62,92 mio. EUR;

Overvågnings- og kvalitetsstyringssystemernes gennemsigtighed og effektivitet

29. noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at Kommissionen og dens gennemførelsespartnere i 2022 begik flere fejl i transaktioner vedrørende programoverslag og tilskud samt bidrags- og delegationsaftaler med modtagerlande, internationale organisationer og agenturer i medlemsstaterne, end de gjorde i forbindelse med andre former for støtte (f.eks. vedrørende kontrakter om bygge- og anlægsarbejder, vareindkøb og tjenesteydelser); bemærker endvidere, at 46 ud af de 99 transaktioner af denne type, som Revisionsretten reviderede, var behæftet med kvantificerbare fejl, hvilket udgjorde 86 % af den anslåede fejlforekomst; bemærker, at GD INTPA i øjeblikket er ved at gennemgå sin kontrolstrategi, herunder rapporteringskravene, og undersøge mulighederne for afhjælpende foranstaltninger; anmoder Kommissionen om at underrette dechargemyndigheden om sin reviderede kontrolstrategi;

([3]) Benin, Botswana, Burkina Faso, Djibouti, Etiopien, Fiji, Gabon, São Tomé og Príncipe, Guinea-Bissau, Haiti, Elfenbenskysten, Liberia, Madagaskar, Malawi, Nigeria, Tanzania, Gambia, Togo, Uganda og Zimbabwe.

30. bemærker, at Kommissionen ifølge Revisionsrettens beretning i 23 tilfælde af kvantificerbare fejl og fem tilfælde af ikkekvantificerbare fejl havde tilstrækkelige oplysninger til at forebygge eller opdage og korrigere fejlene, før den godkendte udgifterne; bemærker endvidere, at den anslåede fejlforekomst ifølge Revisionsrettens vurdering ville have været 5,5 procentpoint lavere – sammenlignet med 2,4 procentpoint lavere i 2021 – hvis Kommissionen havde anvendt alle de oplysninger, den havde til rådighed, korrekt; noterer sig Kommissionens svar om, at de fleste af de fejl, der kunne have været undgået, skyldes utilstrækkelig finansiel rapportering fra gennemførelsespartnerne i forbindelse med indirekte forvaltning; noterer sig Kommissionens tilsagn om at revidere sin kontrolstrategi, herunder rapporteringskravene, og opfordrer Kommissionen til at videreformidle de afhjælpende foranstaltninger, der er truffet;

31. bemærker, at 22 transaktioner, der indeholdt kvantificerbare fejl, og som bidrog med 2,3 procentpoint til den anslåede fejlforekomst, ifølge Revisionsrettens beretning havde været genstand for revision eller udgiftskontrol; bemærker endvidere, at GD INTPA's kontrolsystem er baseret på forudgående kontrol, og at oplysningerne i revisions-/kontrolrapporterne om det faktisk udførte arbejde ikke gjorde det muligt for Revisionsretten at vurdere, om fejlene kunne have være opdaget og korrigeret under disse forudgående kontroller, da rapporterne ikke dækker 100 % af de indberettede udgifter, og de heller ikke giver tilstrækkelige oplysninger til at bekræfte, om de poster, hvor Revisionsretten konstaterede fejl, havde indgået i den forudgående kontrol; bemærker i den forbindelse, at Kommissionen regelmæssigt ajourfører rammen for udgiftskontrollen for at øge fuldstændigheden og klarheden af rapporteringen; opfordrer Kommissionen til at aflægge rapport til dechargemyndigheden om de forbedringer, der er opnået;

32. understreger, at Revisionsretten fandt frem til to udgiftsområder, hvor transaktionerne er mindre udsat for fejl som følge af særlige betalingsvilkår: a) budgetstøtte og b) multidonorprojekter, der gennemføres af internationale organisationer og er underlagt den »teoretiske tilgang«; bemærker, at Revisionsretten i 2022 reviderede to budgetstøttetransaktioner og otte projekter med »teoretisk tilgang«, der blev forvaltet af internationale organisationer;

33. fremhæver de lokale gennemførelsespartneres rolle og behovet for at sikre deres støtte og kapacitetsopbygning; bemærker, at der med udfasningen af EUF-projekter bør opretholdes lokal knowhow om håndtering af EU-midler med henblik på at gøre brug af den til projekter under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI – et globalt Europa), og understreger, at Unionens projekter bør være underlagt evaluering, overvågning og rapportering med henblik på at fastslå deres effektivitet og undgå utilsigtede negative virkninger;

34. er bekymret over, at disse organisationer kun gav begrænset adgang til dokumenter (f.eks. i skrivebeskyttet tilstand), hvilket hindrede planlægningen, udførelsen og kvalitetskontrollen af Revisionsrettens revision og resulterede i forsinkelser; bemærker, at kontrolspørgsmål blev drøftet med FN-organer og Verdensbanken ved flere lejligheder, herunder i forbindelse med fælles møder i den tekniske referencegruppe og Unionen og FN's FAFA-arbejdsgruppe, og at der blev nedsat fælles tekniske grupper for regelmæssigt at drøfte revisions- og kontrolspørgsmål; bemærker endvidere, at Kommissionen samarbejder med de pågældende internationale organisationer og har intensiveret kommunikationen med dem vedrørende Revisionsrettens aktindsigt; opfordrer Kommissionen til at øge denne indsats;

35. bemærker, at GD INTPA i 2022 fik udført sin ellevte undersøgelse af restfejlfrekvensen af en ekstern kontrahent, der anslog den samlede restfejlfrekvens til for syvende år i træk at ligge under den væsentlighedstærskel på 2 %, som Kommissionen har fastsat: 1,15 % (1,14 % i 2021);

36. understreger, at undersøgelsen af restfejlfrekvensen ifølge Revisionsrettens vurdering ikke er en erklæringsopgave med sikkerhed eller en revision, og at den udføres efter GD INTPA's egen metode og håndbog; bemærker, at GD INTPA præciserer, at undersøgelsen af restfejlfrekvensen skal være en central indikator for den anslåede finansielle virkning af restfejl, dvs. at den måler det interne kontrolsystems korrekte funktion og dermed viser Kommissionens korrigerende kapacitet; understreger, at Revisionsretten lige som i tidligere år har konstateret begrænsninger i undersøgelsen; bemærker, at Revisionsretten ved at gennemgå den beregningsmetode, der blev anvendt i 2022-undersøgelsen af restfejlfrekvensen, fandt, at restfejlfrekvensen var sat for lavt, og at Revisionsrettens beregning gav en restfejlfrekvens på 1,35 %; noterer sig endvidere at Revisionsretten som i de forgående år bemærkede, at metoden til beregning af restfejlfrekvensen gør det muligt for kontrahenten fuldt ud at forlade sig på resultaterne af GD INTPA's forvaltningskontrol, og at det at forlade sig på andre revisorers arbejde strider mod formålet med en undersøgelse af restfejlfrekvensen;

37. bemærker, at GD INTPA fra 2018 i væsentlig grad reducerede omfanget af forbeholdene (dvs. den andel af udgifterne, der er omfattet af dem) i de årlige aktivitetsrapporter, og at den årlige aktivitetsrapport for 2022 heller ikke indeholder nogen forbehold; bemærker, at Revisionsretten finder manglen på forbehold i den årlige aktivitetsrapport for 2022 uberettiget og er af den opfattelse, at manglen til dels skyldes begrænsningerne i undersøgelsen af restfejlfrekvensen; noterer sig Kommissionens svar om, at fraværet af forbehold er begrundet i dens centrale tjenestegrenes korrekte gennemførelse af metoden og instrukserne vedrørende restfejlfrekvensen;

38. bemærker, at GD INTPA anslår det samlede risikobeløb ved betaling til 83,3 mio. EUR (1,4 % af udgifterne i 2022) og det samlede risikobeløb ved afslutningen til 71,7 mio. EUR; bemærker endvidere, at GD INTPA anslår, at 11,6 mio. EUR (19 %) af risikobeløbet ved betaling vil blive korrigeret ved dets kontrol i de efterfølgende år (dette beløb kaldes »korrektionskapaciteten«);

39. bemærker, at GD INTPA's handlingsplan for 2022, der adresserer identificerede kontrolsvagheder og høje risici, omfatter en forbedring af opfølgningen på Revisionsrettens beretninger/undersøgelserne af restfejlfrekvensen, og at der i september 2022 blev vedtaget nye versioner af håndbogen og metoden vedrørende restfejlfrekvensen for at løse de problemer, der blev rejst i Revisionsrettens tidligere bemærkninger; noterer sig Kommissionens svar om, at de ændrede regler forhindrer, at man forlader sig for meget på tidligere kontrolarbejde, eftersom det nu kræves, at tilfælde, hvor man forlader sig fuldt og delvist på forudgående kontrol, overvåges i lyset af historiske gennemsnit; bemærker endvidere, at Kommissionen fuldt ud har gennemført Revisionsrettens anbefaling fra årsberetningen for 2020 om at fastsætte forpligtelser for kontrahenten, der skal foretage undersøgelsen af restfejlfrekvensen, til at indberette enhver mistanke om svig mod Unionens budget til Kommissionen i forbindelse med sit arbejde; beklager imidlertid, at Kommissionen ikke accepterer anbefalingen i Revisionsrettens årsberetning for 2022 om at forbedre metoden til beregning af restfejlfrekvensen og kontrollere, at den anvendes korrekt, idet Kommissionen ikke ser noget behov for at ændre den metode, der anvendes til undersøgelse af restfejlfrekvensen til ekstrapolering af poster med høj værdi;

Forebyggelse, afsløring og korrektion af svig

40. bemærker, at GD INTPA siden 2014 har udviklet og gennemført sin egen strategi for bekæmpelse af svig på grundlag af den metode, som Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har fremlagt, og at strategien siden dens ikrafttræden er blevet opdateret tre gange; bemærker, at GD INTPA besluttede at udskyde midtvejsevalueringen af sin strategi til bekæmpelse af svig (som oprindeligt var planlagt i 2022) på grund af flere igangværende revisioner og ajourføringer under ledelse af IAS, Revisionsretten og OLAF; bemærker endvidere, at GD INTPA gennemførte 90 % af den ledsagende handlingsplan, og at alle foranstaltninger er blevet gennemført inden for de angivne frister, med undtagelse af en, der gik ud på sammen med OLAF at undersøge muligheden for at rundsende anonymiserede eksempler på sager om svig inden for Kommissionens interne netværk, som blev gennemført i 2023;

41. bemærker, at GD INTPA også bidrog til Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig og fulgte op på OLAF's finansielle henstillinger fra 2018-2022, hvilket resulterede i, at kun 24 % af de finansielle henstillinger blev afsluttet, og at der blev fulgt op på 76 % af de finansielle henstillinger; glæder sig over de resultater, der blev opnået i 2022, såsom ikrafttrædelsen af nye interne retningslinjer for håndtering af oplysninger om svig, det styrkede udnævnelsessystem i GD INTPA's netværk til bekæmpelse af svig, iværksættelse af eksterne oplysningskampagner over for GD INTPA's gennemførelsespartnere og støttemodtagere, fortsat ajourføring af alle interne websider, manualer og databaser og årlige noter til alle medarbejdere om faglige etiske standarder, forebyggelse og afsløring af svig og regler for offentliggørelse af oplysninger;

42. bemærker, at GD INTPA ved udgangen af 2022 havde kendskab til 24 igangværende undersøgelser og af OLAF blev underrettet om afslutningen af seks undersøgelser med finansielle og/eller administrative henstillinger, syv uden henstilling og overførslen af to sager til Den Europæiske Anklagemyndighed; bemærker, at GD INTPA systematisk videresendte alle tilfælde af mistanke om svig eller uregelmæssigheder til OLAF og nøje fulgte alle finansielle henstillinger fra OLAF;

43. bemærker, at det første prioriterede mål for GD INTPA's strategi for bekæmpelse af svig 2021-2024 er at øge den interne og eksterne bevidsthed om spørgsmål vedrørende svig, herunder gennem uddannelsesmuligheder; beklager imidlertid, at Revisionsretten konstaterede en mangel på kurser i forebyggelse af svig i forbindelse med sine besøg på fire delegationer (personalet havde ikke fået uddannelse i forebyggelse af svig i de seneste fem år);

44. glæder sig over, at GD INTPA har optimeret anvendelsen af systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse som et redskab til at sanktionere svig og har styrket foranstaltningerne til bekæmpelse af svig i forbindelse med budgetstøtte;

Unionens budgetstøtte

45. bemærker, at budgetstøttebetalingerne under EUF i 2022 beløb sig til 105,2 mio. EUR;

46. bemærker med henblik på sammenligning, at Ukraine blev den tredjestørste budgetstøtteportefølje i 2022 med næsten 800 mio. EUR i igangværende operationer;

47. fremhæver, at Unionens budgetstøtte i de seneste 3 år har gennemført betalinger på i alt 6 mia. EUR – 3 mia. EUR i 2020, 1,2 mia. EUR i 2021 og 1,8 mia. EUR i 2022; bemærker endvidere, at budgetstøtten tegnede sig for 15 % af Kommissionens betalinger inden for rammerne af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa (NDICI – et globalt Europa), instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA III), afgørelsen om oversøisk associering, herunder Grønland, eller under tidligere instrumenter;

48. bemærker, at det europæiske naboskabsområde i 2022 blev den største modtager af budgetstøtte (38 %) efterfulgt af Afrika syd for Sahara (24 %), Asien (18 %), Vestbalkan (8 %), Latinamerika (6 %), Caribien (2 %), oversøiske lande/territorier (2 %) og Stillehavsregionen (2 %), og at performanceorienterede kontrakter om sektorreform, når man ser på kontrakttyper, vejer tungere end kontrakter om statsopbygning og opbygning af modstandsdygtighed og kontrakter vedrørende verdensmålene med 74 % af porteføljen i værdi sammenlignet med henholdsvis 24,5 % og 1,5 %;

49. minder om, at Revisionsrettens revision ([4]) af den formelle rigtighed ikke kan omfatte forhold, der indtræffer senere end det tidspunkt, hvor Kommissionen udbetaler budgetstøtte til modtagerlandet, eftersom disse midler da vil blive blandet sammen med landets egne budgetmidler;

50. bemærker, at de største modtagere af EUF-betalinger i 2022 var Mozambique, Sudan og Den Demokratiske Republik Congo, mens de sektorer, der fik flest midler, var stat og civilsamfund, landbrug, energi samt sociale infrastrukturer og tjenester; bemærker, at gennemførelsen af EUF vedrører lande, der står over de forværrende virkninger af klimaforandringerne, tab af biodiversitet og manglende fødevaresikring og er svækket af stigende gæld, nye og glemte humanitære kriser og konflikter, som skaber stigende ulighed og fattigdom; opfordrer til, at der anvendes konditionalitet i forbindelse med EUF, når der er dokumentation for menneskerettighedskrænkelser, og at EUF kontrolleres for korruption og skatteunddragelse;

51. opfordrer til en stærkere koordinering mellem Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og EU-delegationerne for at lette drøftelser og samarbejde med relevante lokale aktører på stedet med henblik på at identificere de projekter, der bedst opfylder målene for udviklingseffektivitet;

52. bemærker, at lokale, ikkestatslige aktører er godt placeret som partnere til at levere Unionens bistand til mennesker i nød, navnlig i fjerntliggende områder; fremhæver, at et styrket EU-samarbejde med disse organisationer kan fremskynde udviklingssamarbejdets effektivitet;

Opfølgning på decharge for 2021

53. bemærker på baggrund af Kommissionens opfølgningsrapport om decharge for 2021, at digitaliseringen af kontrollen i forbindelse med foranstaltninger udadtil er i gang med henblik på at indføre virksomhedspraksisser og -værktøjer, og at den kommende overgang til intern e-revision vil lette en mere systematisk og integreret overvågning af resultaterne af revisioner og kontroller og dermed en mere helhedsorienteret opfølgningsproces;

54. bemærker, at fælles uddannelse med FN-personale blev genoptaget i 2023, at Kommissionen har aftalt med FN at oprette fælles tekniske grupper med henblik på regelmæssigt at drøfte revisions- og kontrolspørgsmål, og at Kommissionen fortsat vil træffe foranstaltninger til at finde praktiske og langsigtede løsninger på disse spørgsmål;

55. bemærker, at GD INTPA i 2022 vurderede de systemrelaterede undersøgelsesresultater af udgiftskontrollen af foranstaltninger gennemført af 20 internationale organisationer, der arbejder globalt, og hvis revisionsopgaver forvaltes centralt, og at det delte sine resultater og de foreslåede afbødende foranstaltninger med relevante medarbejdere i hovedkvarteret og på delegationerne i januar 2023;

56. bemærker, at Kommissionen og dens partnerinstitutioner (herunder udviklingsfinansieringsinstitutioner og udviklingsagenturer) aktivt samarbejder med lokale organisationer i den private sektor for at drøfte udfordringer og muligheder for at øge adgangen til finansiering gennem finansielle instrumenter såsom blandede finansieringstransaktioner, og at den politiske dialog føres inden for partnerskaber med partnerlande gennem EU-delegationerne og nationale investeringsfora; understreger betydningen af at mobilisere den private sektor for at lukke udviklingsfinansieringsgabet og opfylde verdensmålene for bæredygtig udvikling;

57. glæder sig over Global Gateway-strategien som en samordnet reaktion fra Unionens side på globale udfordringer; er af den opfattelse, at Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitiske aktører og udviklingssamarbejdsaktører i en tid med nye geostrategiske udfordringer er nødt til at koordinere bedre for at øge Unionens tilstedeværelse og synlighed på verdensplan ved hjælp af investeringer i hård og blød infrastruktur, der skaber national værdi i partnerlandene, gennem samarbejde med den private sektor og udviklingsfinansieringsinstitutioner i overensstemmelse med verdensmålene;

58. minder om, at globale kriser har skabt og øget uligheder både i og mellem lande, hvilket har undergravet den sociale sammenhængskraft, og glæder sig i den forbindelse over udviklingen af en »Inequality Marker« (ulighedsmarkør, kaldet I-Marker) med henblik på at skabe et solidt rapporterings- og benchmarkingsystem for bidragene fra alle interventioner til nedbringelse af uligheder;

59. tilslutter sig Revisionsrettens anbefalinger til Kommissionen, som omfatter:
    a) at kontrollere, at regnskabsmæssige konti vedrørende afsluttede EUF'er afvikles rettidigt
    b) at kontrollere, at forfinansiering og fakturaer afregnes rettidigt i årsregnskabet
    c) at træffe foranstaltninger til at forbedre EU-delegationernes kontrolsystemer vedrørende afregning af forfinansiering
    d) på ny at gøre opmærksom på forpligtelsen til at overholde momsreglerne og foretage passende kontrol
    e) at styrke den forudgående kontrol før godkendelsen af udgifter
    f) at forbedre metoden til beregning af restfejlfrekvensen og kontrollere, at den anvendes korrekt.

([4]) Revisionsrettens særberetning nr. 25/2019: Datakvalitet inden for budgetstøtte: Svagheder i visse indikatorer og i verificeringen før udbetaling af variable trancher.